

ת"פ 34175/02/21 - מדינת ישראל נגד ב' ע' (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 34175-02-21 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן נגד ב' ע' (עציר)-בעצמו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אלין אלקרינאוי

גזר דין

רקע

- ביום 5.5.21 הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם ילדה משותפת. ביום 5.2.21 התקיים דיון במסגרת תיק מ"י 11107-02-21, בעקבות תלונה שהגישה המתלוננת, במסגרתו הורה בית המשפט על שחרור הנאשם בתנאים מגבילים האוסרים, בין היתר, על יצירת קשר עם המתלוננת למשך 30 יום.
- ביום 12.2.21 בסמוך לשעה 14:00, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, ובכך הפר הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט.
- במעמד זה, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה **שהוא יודע בדיוק מה היא עושה ואם הוא ידע שגבר נכנס לפה הוא רוצח אותו גם ככה אין לו מה להפסיד והתלונות שלה לא מפחידות אותו**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. בהמשך לכך, המתלוננת חייגה למשטרה ובטרם ברח מהבית, אמר הנאשם למתלוננת: **"אל תסבכי אותי, תבטלי את התלונה"**.

טענות הצדדים לעונש

- מטעם המאשימה** הוגש טיעון לעונש בכתב [במ/1] וכן הוגשו גיליון רישום פלילי של הנאשם [ת/1], פרוטוקול

גז"ד מת"פ 30786-04-20 [ת/2], 4 כתבי אישום מהרשעות קודמות של הנאשם [ת/3].

4. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות אותן ביצע הנאשם. נטען, כי הפגיעה בערכים היא רבה, שכן מדובר באיומים שהם ברף הגבוה שבוצעו כלפי המתלוננת בביתה, המקום בו מן הראוי שתחוש תחושת ביטחון מרבית. זאת, לאחר שפעל בעזות מצח בהגיעו לביתה בניגוד להוראה חוקית ותוך הפרת תנאי שחרורו.
5. נטען, כי על פי הפסיקה הנוהגת מוטלים עונשי מאסר שאורכם מושפע מנסיבות ביצוע העבודה ורף האיומים שננקט. במקרה זה לאור מכלול הנסיבות יש לקבוע מתחם ענישה של 8-16 חודשי מאסר בפועל.
6. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען, כי מדובר בנאשם אשר לחובתו עבר פלילי מכביד, בגינו ריצה עונשי מאסר. צוין, כי ארבע הרשעותיו האחרונות של הנאשם הן בעבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת. בתיק נשוא הרשעתו האחרונה במסגרת ת"פ 30786-04-20, אף נקט הנאשם באיומים ממשיים הדומים למקרה זה.
7. על כן, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם, להפעיל את המאסר המותנה בן החודשים מת"פ 30786-04-20 במצטבר ולהשית מאסר מותנה מרתיע, קנס והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.
8. **ב"כ הנאשם** ביקש להתחשב בנאשם אשר הודה בעובדות כתב האישום המתוקן.
9. נטען, כי מאחר שמדובר באיום לפגיעה באחר, ולא במתלוננת עצמה, הרי שיש לכך השלכה בניתוח מידת הפגיעה בערכים המוגנים, והדבר צריך להשפיע על קביעת המתחם.
10. נטען, כי עמדת המאשימה בטיעוניה לא התבססה על הפנייה לאסמכתאות וכי המתחם לו טענה המאשימה נקבע במקרים חמורים יותר. ב"כ הנאשם הפנה לאסמכתאות בהם נקבעו מתחמי ענישה מתונים יותר.
11. נטען, כי הגם שלנאשם עבר פלילי אין אינדיקציה למערכת יחסית פתולוגית בין בני הזוג מעבר להרשעות קודמות ועל כן יש בכך נסיבה בתוך המתחם בלבד. לכן נטען, כי המתחם צריך להיקבע כך שיכול היה להתאים גם לנאשם ללא הרשעות קודמות. משכך, על המתחם להתחיל בעונש צופה פני עתיד בלבד.
12. בגדרי המתחם נטען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, מדובר במערכת יחסים בין בני זוג והנאשם חסך את עדות המתלוננת. נטען, כי הנאשם יליד עזה, נמצא בארץ כמעט לבדו. אביו נפטר כשהוא היה בן 12 ואמו נפטרה לפני שנתיים. יש לו שתי אחיות הגרות במרכז הארץ. הדבר משליך על יכולתו לשאת את עונשו בהיעדר גורמי תמיכה, אין מי שידאג לו במהלך המאסר והוא נאלץ להיעזר בסיוע של אסירים אחרים.
13. לאור זאת, יש להטיל על הנאשם עונש מתחת למרכז המתחם.
14. נטען, כי לאור הפרקטיקה המקובלת, נוכח החיסכון בזמן השיפוטי יש להפעיל את המאסר המותנה בחפיפה חלקית.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

15. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. בתי המשפט, בערכאות השונות, חוזרים ומדגישים את חשיבות השמירה על הערכים המוגנים שבבסיס עבירת האיומים, בפרט כשהיא נעשית במסגרת המשפחתית. הנאשם פגע במעשיו בזכות המתלוננת לביטחון אישי ולתחושת ביטחון אישי, לשלוות חיים ולחירות בסיסית.

17. העובדה, כי המעשים בוצעו ימים ספורים לאחר שניתנה החלטה שיפוטית האוסרת על יצירת קשר עם המתלוננת, ולאחר שנעצר בגין תלונה שהגישה נגדו, מהווה נסיבה מחמירה בקביעת מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה: לא זו בלבד שנפגעה חירותה הבסיסית של המתלוננת שלא להיות מאוימת בתחומי ביתה אלא שפגיעה זו נעשתה גם לאחר שהמתלוננת פנתה לקבלת סיוע מהמשטרה והגישה תלונה נגד הנאשם, ואף קיבלה סעד מבית המשפט שנועד להגן עליה מפני מסוכנות הנאשם. הנאשם אף הודיע למתלוננת במעמד אותו אירוע ש"אין לו מה להפסיד" וכי הוא לא מפחד מתלונותיה ובכך הגביר את מידת האימה וחוסר האונים של נפגעת העבירה שאין לה הגנה ואין לה לצפות ולשלווה ולשקט מפני הנאשם.

18. העובדה, כי ברקע ליחסים הזוגיים הרשעות קודמות בעבירות דומות וכן הרשעות בעבירות אלימות פיזית מהווה אף היא נתון הרלוונטי לקביעת מתחם העונש ההולם, שכן מדובר בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, העומדות ברקע למעשי העבירה, בעלות השלכה ישירה על תחושת האיום של קורבן העבירה ומידת החשש מפני העברין, אשר כבר הוכיח בעבר במעשיו כי אינו מהסס מלנהוג באלימות ואינו מורתע מהליכים ומסנקציות קודמות.

19. לא מצאתי כי יש ממש בטענה, שעוצמת האיום במקרה זה פחותה שכן הנאשם בחר לאיים בפגיעה באדם אחר ולא במתלוננת עצמה. נהפוך הוא: יש בכך כדי לבטא מידת החומרה היתרה שיש במעשי הנאשם אשר בנוסף לפגיעה במתלוננת כתוצאה מהמעשים, מטיל על כתפיה את האחריות שמא יפגע אדם אחר רק כיוון שהעזה, כך לפי חשד הנאשם על פי עובדות כתב האישום, לאפשר לו להיכנס אל הבית.

20. בכל הנוגע לעבירה של הפרת ההוראה החוקית, קיימת פגיעה שונה ונפרדת בערכים המוגנים הקשורים בסדר הציבורי ובחיוניות השמירה על שלטון החוק.

21. מכל האמור אני מוצאת שהפגיעה בערכים המוגנים הינה בעוצמה משמעותית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

22. צודק ב"כ הנאשם בטענתו, כי המאשימה עתרה למתחם ענישה, ללא תמיכה באסמכתאות (אף ללא טיעון מפורש כי היא מבקשת להעלות את רף הענישה ולקבוע מתחם חמור מהענישה הנוהגת).

עיינתי באסמכתאות אליהן הפנה ב"כ הנאשם וכן באסמכתאות נוספות. עולה מהן, כי בתי המשפט הטילו עונשים במנעד רחב - החל מעונשים צופי פני עתיד ועד עונשי מאסר, הכל כתלות במכלול נסיבות העניין. ראו, למשל:

א. ת"פ (י-ם) 4465-01-19 **מדינת ישראל נ' עותמאן** (11.4.21), שם הורשע המבקש, בעבירות איומים והטרדה טלפונית, בכך שאיים על גרושתו מספר פעמים באמצעות הטלפון, ונדון לשלושה מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

ב. ת"פ (י-ם) 62593-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.4.21), שם הורשע הנאשם בעבירת איומים, בכך שאיים על אשתו בנוכחות בנם המשותף. על הנאשם הוטל עונש בתחתית המתחם, כפי שקבע בית המשפט - בן חודש מאסר בעבודות שירות.

ג. ת"פ (ק"ג) 50782-05-19 **מדינת ישראל נ' לוסקי** (15.11.20), הנאשם הורשע בכך שאיים על גרושתו באמצעות הטלפון. ל הנאשם הוטל חודש מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות.

ד. ת"פ (פ"ת) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' אהרן בריגי** (30.9.13), הנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית בכך שהפר צו הגנה שניתן לבקשת המתלוננת, אמו ובהמשך הפר תנאי שחרור שנקבעו על ידי שופט לאחר שנעצר. בשני המקרים הנאשם הגיע לבית האם בניגוד להוראה החוקית, ללא עבירות נוספות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך חודש וחצי ובנוסף הפעיל מאסר מותנה קודם.

ה. רע"פ 6100-12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.8.12) אושר עונש מאסר של שלושה חודשים בעניינו שלנאשם שהורשע בשתי עבירות של הפרת צו הגנה והיזק לרכוש. נקבע, כי לולי נסיבות אישיות חריגות שפורטו היה מקום להחמיר עוד יותר בעונשו.

ו. ע"פ 1261-15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.15) נקבע מתחם עקרוני של 3-12 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית, גם כאשר ההפרה מנוצלת לביצוע עבירה נוספת (ונקבע מתחם **נפרד** לעבירה האחרת שבוצעה).

ז. רע"פ 1940-16 **פולק נ' מי** (14.3.16) הנאשם הורשע במספר עבודות של הטרדה מאיימת באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות כלפי המתלוננת וכן הפרת הוראה חוקית. נקבע מתחם **נפרד** לעבירה של הפרת הוראה חוקית של מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר.

23. **לאחר שבחנתי את ההיבטים השונים של האסמכתאות בהשוואה לנתוני המקרה שבפניי ולקחתי בחשבון, שנקבע מתחם עונש אחד לכלל העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו בין 4-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. יצויין, כי המאשימה לא עתרה להטלת פיצוי למתלוננת במקרה זה ונימוקיה עימה.**

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. הנאשם הודה בכתב האישום המיוחס לו במלואו וחסך זמן שיפוטי יקר.
- ב. לנאשם עבר פלילי משמעותי בעבירות אלימות רלוונטיות כלפי מתלוננת זו והוא אף ריצה עונשי מאסר בעברו.
- ג. בנוסף, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו עת מאסר מותנה מתיק קודם, בו הורשע בעבירות כלפי אותה מתלוננת, תלוי ועומד לחובתו.
- נ. תונים אלה תומכים היטב בטענה, כי בעניינו של הנאשם נחוצה הרתעה אישית מיוחדת הן מפני המשך פגיעה במתלוננת והן להגברת האפקטיביות של ההליך השיפוטי ומורא החוק ובית המשפט על הנאשם.
- ד. לקחתי בחשבון את טענות ב"כ הנאשם לגבי מצבו האישי, והיעדר גורמי תמיכה המסייעים בידיו.

הפעלת המאסר המותנה

25. בעניין **הפעלת המאסר המותנה** לא אוכל לקבל טענת ב"כ הנאשם, כי נוכח "פרקטיקה" נהוגה, במקרה בו הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, המאסר המותנה יופעל בחפיפה חלקית. גם אם קיימת מציאות דיונית כזו, כאשר הצדדים עותרים במשותף להטלת עונשים מוסכמים במסגרת הסדרי טיעון, אין בכך כדי לחייב את בית המשפט. ככלל, בית המשפט איננו מתערב בהסכמות שבין הצדדים בהסדרי טיעון, מתוך הנחה כי התמונה המלאה איננה פרוסה בפני בית המשפט.
26. אכן, במסגרת תיקון 113 בית המשפט שוקל לזכות הנאשם, בגדרי המתחם, את התנהלותו הדיונית, את החיסכון בזמן השיפוטי ובעדות המתלוננת ואת ההודאה אותה מקבל בית המשפט כמעשה של נטילת אחריות. זו המסגרת הדיונית המתאימה על פי הדין הקיים, להתחשב, לזכות הנאשם, בהודאתו במיוחס לו בבית המשפט.
27. בכל הנוגע לאופן הפעלת מאסר מותנה שהוטל בגין תיק **קודם** הדין וההלכה הפוכים מטיעון ההגנה: בסעיף 58 לחוק העונשין נקבע הכלל לפיו עונשים ירוצו במצטבר. אף בית המשפט העליון חזר והבהיר כלל זה. ראו, למשל: ע"פ 10173-16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (14.2.17) שם התקבל ערעור המאשימה לעונש בעניינו של מי שהורשע על פי הודאתו בעבירות סמים ובוטלה החלטת הערכאה הדיונית לחפוף באופן חלקי מאסר מותנה מתיק קודם. הודגש, כי מקום בו קיים עבר פלילי ואין הצדקה מיוחדת לכך, מאסר מותנה יופעל במצטבר לכל עונש. כזה הוא גם המקרה שבפניי.

סוף דבר:

28. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. הפעלת 2 חודשי מאסר מותנה מת"פ 30786-04-20 אשר ירוצו במצטבר לעונש זה.

סך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה כלפי המתלוננת או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"א, 28 יוני 2021, במעמד הצדדים.